

Ειδήσεις - Πολιτική

«Μαχαιρώθηκαν» Πάγκαλος-Ασλάνης για τα σύνορα!

— ΤΑ ΕΚΑΝΕΣ ΠΛΑΚΑΚΙΑ ΜΕ ΤΗ ΝΔ
— ΕΙΣΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ. ΘΑ ΣΕ ΚΑΝΟΝΙΣΩ

ΣΟΒΑΡΟ επεισόδιο μεταξύ του αναπληρωτή υπουργού Εξωτερικών Θ. Πάγκαλου και του πρώην υφυπουργού Μεταφορών Κ. Ασλάνη δημιουργήθηκε χθες στη Βουλή κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων.

Το έναυσμα για το επεισόδιο έδωσε ο Κ. Ασλάνης, όταν κατηγορήσε την ελληνική προεδρία της ΕΟΚ ότι παραμέλησε το νομοσχέδιο εθνικής σημασίας που αναφέρεται στις δικαιοπραξίες στις παραμεθόριες περιοχές.

Η φράση αυτή προκάλεσε την έντονη αντίδραση του κ. Πάγκαλου ο οποίος χαρακτήρι-

σε τον κυβερνητικό βουλευτή **απαράδεκτο, υβριστή και συκοφάντη**. Παράλληλα, εκτόξευσε την απειλή ότι θα τον βάλει σύντομα στη θέση του.

Ο κ. Ασλάνης, απαντώντας, κατηγορήσε τον Πάγκαλο ότι «τα έχει κάνει πλακάκια» με τη ΝΔ.

Το επεισόδιο έγινε στη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου για την ίδρυση πρεσβείας στη Σεούλ, όταν ο βουλευτής της ΝΔ **Μ. Παπακωνσταντίνου** ρώτησε τον αναπληρωτή υπουργό Εξωτερικών τι θα γίνει με το νομοσχέδιο για τις παραμεθόριες περιοχές που εκκρεμεί δύο χρόνια.

Σημειώνεται ότι στο νομοσχέδιο αυτό, που προβλέπει το δικαίωμα στους ξένους ν' αγο-

ράζουν εκτάσεις στις παραμεθόριες περιοχές, αντέδρασαν πολλοί βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Ο κ. Πάγκαλος απάντησε ότι θα το φέρει για συζήτηση στη Βουλή, αλλά ο κ. Ασλάνης παρατήρησε:

ΑΣΛΑΝΗΣ: Η ελληνική προεδρία αγνόησε το εθνικό αυτό θέμα, ενώ θα έπρεπε να το ρυθμίσει με τους υπόλοιπους εταίρους.

ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Η στάση σας είναι αισχρή δημαγωγία. Είστε παράδεικτος. Η διαγωγή σας κάτι κρύβει. Με συκοφαντείτε όπου βρεθείτε. Μέχρι τώρα σας ανέχθηκα. Τώρα, όμως, θα σας βάλω στη θέση σας.

Το επεισόδιο έληξε με την παρέμβαση του προεδρίου.

Του ΔΙΟΓΕΝΗ ΚΑΜΕΝΟΥ

Σιώπησε στη δήλωση ΚΚΕ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ εκπρόσωπος δεν θέλησε να σχολιάσει χθες την προχθεσινή απάντηση του ΚΚΕ για την τρομοκρατία που παρότρυνε την κυβέρνηση να εντοπίσει τις δυνάμεις της ανωμαλίας στα στεγανά των μυστικών υπηρεσιών.

Ο κ. Κωστόπουλος είπε ότι «για να μην αδικούνται η σοβαρότητα και η αλήθεια, αλλά και το ίδιο το ΚΚΕ προτιμούμε ν' αφήσουμε ασχο-

λίστο αυτό τον ισχυρισμό». Σημειώνεται ότι η προχθεσινή απάντηση του ΚΚΕ για την τρομοκρατία δεν μεταδόθηκε από την τηλεόραση.

Εξάλλου, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι η ΕΥΠ παραμένει όπως είναι. Η δήλωση αυτή αποτελεί απάντηση στο αίτημα του ΚΚΕ για υπαγωγή της ΕΥΠ στον έλεγχο της Βουλής.

ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Ο Σημίτης κατηγορεί λαϊκισμό και κρατισμό

ΤΟ ΘΕΜΑ «Η σοσιαλιστική εκσυγχρονιστική λύση» ανέπτυξε σε ομιλία του χθες το βράδυ στην Πάντειο ο πρώην υπουργός, βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και καθηγητής **Κώστας Σημίτης**.

Ο κ. Σημίτης τόνισε ότι στον προοδευτικό χώρο «υπάρχει σημαντική αγκύλωση της ιδεολογίας», αφού «η κυρίαρχη ιδεολογία αντανάκλα προβλήματα του παρελθόντος» και επιπλέον «κυριαρχεί ο λαϊκισμός».

«Αλλά - πρόσθεσε - και η νεοσυντηρητική αντίληψη δεν μπορεί να δώσει απάντηση στα προβλήματα του εκσυγχρονισμού».

Ο κ. Σημίτης υπογράμμισε ότι η ανάπτυξη και ο εκσυγχρονισμός «χρειάζονται ιδεολογία» και απαραίτητες βασικές και ειδικότερες στόχους της «σοσιαλιστικής εκσυγχρονιστικής λύσης».

Δημοσιεύουμε περιλήψη της ομιλίας του:

«Ανάπτυξη και εκσυγχρονισμός είναι όροι που συγκαλύπτονται από προπαγανδιστικά νεφελώματα. Η ανάγκη να προοδεύσουμε τις κατεχόμενες εξελίξεις της ελληνικής κοινωνίας είναι περισσότερο παρά ποτέ επιτακτική».

Ο λόγος πόρων στην επένδυση ως προς τους πόρους στην κατανάλωση είναι καθοριστικής σημασίας για την αύξηση των παραγωγικών και την ανάπτυξη των παραγωγικών ικανοτήτων της οικονομίας. Η ανάπτυξη δεν προκύπτει οπωσδήποτε από τη μεγέθυνση της δαπάνης και τον πολλαπλασιασμό των έργων. Τα έργα πρέπει να συνοδεύονται από αναλύσεις κόστους - οφέλους, να έχουν συνοχή και να εντάσσονται σε μια ιεράρχηση σύμφωνη με τις σκοπιμότητες της γενικότερης οικονομικής πολιτικής, πράγμα που δεν συμβαίνει πάντα σήμερα.

Η διαφορά

Ο προγραμματισμός στη χώρα μας έχει υπερεκτιμηθεί και με τον τρόπο που πραγματοποιείται ελάχιστα συμβάλλει στην αναπτυξιακή προσπάθεια. Η ανάπτυξη δεν είναι μόνο οικονομική

μεγέθυνση. Είναι και μεταβολές στους θεσμούς της οικονομικής οργάνωσης, στο πολιτικό σύστημα, στο πολιτισμικό - κοινωνικό περιβάλλον. Αυτή είναι η ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στην ανάπτυξη που προεβύει η συντηρητική παράταξη και εκείνη που πρέπει να επιδιώκει ο προοδευτικός χώρος. Προς την κατεύθυνση την πολιτική, την πολιτισμική, του περιβάλλοντος ζωής υπάρχουν σήμερα παράτους περιορισμένους πόρους μεγάλες δυνατότητες δραστηριοποίησης άρα και προώθησης της ανάπτυξης.

Μέσο για την ανάπτυξη είναι ο εκσυγχρονισμός. Με εκσυγχρονισμό εννοούμε τη διεύρυνση των δυνατοτήτων της ελληνικής κοινωνίας να αντιμετωπίζει τα προβλήματα της εξέλιξής της και να καθοδηγεί τις λύσεις τους. Προϋποθέτει ότι οι υπάρχουσες μορφές οργάνωσης είναι και παραμένουν ανοιχτές, επιτρέπουν μεταβολές, προσαρμογές και την επέκταση των ρυθμιστικών τους δυνατοτήτων. Αυτό δεν συμβαίνει στη χώρα μας.

Στην Ελλάδα υπάρχει κρίση εκσυγχρονισμού. Την προκαλούν μεταξύ άλλων η όλο και στενότερη διασύνδεση με τη διεθνή οικονομία, η στασιμότητα στην ένταξη μεγάλων τμημάτων του αγροτικού πληθυσμού και των αυτοαπασχολούμενων σε πιο εξελιγμένους τρόπους οικονομικής δραστηριότητας και ο αποσπασματικός τρόπος που δημιουργήθηκε το κράτος πρόνοιας.

Η κρίση του εκσυγχρονισμού εκδηλώνεται με σειρά από παθολογικά φαινόμενα όπως:

Η τάση για επέκταση της κρατικής παρέμβασης και για μεταφορά προβλημάτων από το οικονομικό στο διοικητικό - πολιτικό σύστημα. Η αδυναμία του υφιστάμενου συστήματος κοινωνικών παροχών να προσαρμοστεί στις εξελίξεις. Οι διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας, η παρεμπόδιση της λειτουργίας της αγοράς και οι μακροοικονομικές ανισορροπίες. Ενα συνδικαλιστικό κίνημα που χαρακτηρίζεται από κομματικοποίηση και οικονομιστική τακτική.

Ο πελατειακός χαρακτήρας, η αδιαφορία και ο συγκεντρωτισμός της διοίκησης. Το άναρχο πλέγμα νομοδιοικητικών κανόνων. Η αδυναμία των πολι-

τικών να αποστασιοποιηθούν από τις επιχειρηματικές δραστηριότητες και να αυτοδεσμευθούν ως προς τα μέσα που μετέχονται για να χρηματοδοτήσουν τη δραστηριότητά τους. Ο έντονος ρόλος των κομμάτων σε όλους τους κοινωνικούς χώρους. Ο περιορισμός της πολιτικής αντιπαράθεσης στην αμετάβλητη συνθημάτων.

Η αγκύλωση

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η αγκύλωση της ιδεολογίας. Η κυρίαρχη ιδεολογία στον προοδευτικό χώρο αντανάκλα προβλήματα του παρελθόντος. Αγνοεί την αλληλεξάρτηση των οικονομικών και δεν έχει απαντήσει πρακτικά ποια είναι η σοσιαλιστική προοπτική σε μια μικρή χώρα με ανοιχτή οικονομία. Κυριαρχεί ο λαϊκισμός.

Ο λαϊκισμός δεν εκπαιδεύει, διαχωρίζει την κοινωνία σε εχθρούς και φίλους και συσπειρώνει συγκαλύπτοντας πραγματικές αντιθέσεις και προβλήματα. Η αγκύλωση της ιδεολογίας παρεμποδίζει το διάλογο και τη δημιουργία κοινωνικής συναίσθησης, προϋποθέσεις του εκσυγχρονισμού.

Η νεοσυντηρητική αντίληψη δεν μπορεί να δώσει απάντηση στα προβλήματα του εκσυγχρονισμού. Καταργεί απαραίτητους ελέγχους και προωθεί το συντηρητικό κράτος. Ούτε μπορεί να δώσει απάντηση η μεταιδεολογία, η προβολή της τεχνοκρατικής λογικής.

Η ανάπτυξη και ο εκσυγχρονισμός χρειάζονται ιδεολογία. Η ατομική και συλλογική δραστηριότητα πρέπει να υπηρετούν ένα όραμα για να έχουν σκοπιμότητα, μακροπρόθεσμη προοπτική και ιστορική διάσταση. Το ηθικό μήνυμα του σοσιαλισμού παρέχουν την υπέρβαση της σοσιαλιστικής θεωρίας από τις εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο, παραμένει ανέπαφο.

Βασική αρχή σοσιαλιστικής δράσης πρέπει να είναι ο κριτικός ορθολογισμός, δηλαδή η συνεχής ανάλυση των στοιχείων που επηρεάζουν την κοινωνική - οικονομική - πολιτική εξέλιξη, η κριτική θεώρηση του και η εφαρμογή της γνώσης που προκύπτει μ' αυτόν τον τρόπο. Η σοσιαλιστική λύση προϋποθέτει

Σημίτης: Να αποδεσμευτούν οι πολιτικοί από τις επιχειρήσεις

την άρνηση προτύπων και σχηματοποιημένων λύσεων. Βασίζεται στη συνεχή αναζήτηση, στο πείραμα και στην αυτοκριτική.

Η αντιμετώπιση των προβλημάτων της κοινωνικής εξέλιξης στη χώρα μας, είναι δυνατή με την εφαρμογή μιας σοσιαλιστικής εκσυγχρονιστικής λύσης. Η σοσιαλιστική εκσυγχρονιστική λύση, χαρακτηρίζεται από τρεις κυρίως επιδιώξεις:

α. Τη συνεχή διεύρυνση των δυνατοτήτων για ελεύθερη διαμόρφωση της προσωπικότητας του ατόμου και για μορφές ζωής με λιγότερη αλλοτρίωση, εκμετάλλευση ή καταπίεση.

και οικονομική εξουσία και αποτελούν τον πυρήνα του κοινωνικού κράτους και του κράτους δικαίου.

γ. Τον οικονομικό εκσυγχρονισμό στα πλαίσια των εγγενών περιορισμών του συστήματος.

Η σοσιαλιστική εκσυγχρονιστική λύση έχει ως ειδικότερους στόχους:

1. Την ισχυροποίηση της κοινωνίας με την ενίσχυση των κοινωνικών κινημάτων και των αυτόνομων υπηρεσιών ελέγχου, για να δημιουργηθούν αντίρροπες δυνάμεις στην οικονομική και πολιτική εξουσία.

2. Την ενίσχυση της αυτονομίας του ατόμου με τη θεσμοθέτηση ελευθεριών του πολίτη (π.χ. συλλογικές αγωγές), τη διεύρυνση αλλά και τον περιορισμό προστατευτικών διατάξεων και την προώθηση της ισότητας των δύο φύλων.

3. Την ελευθερία πληροφόρησης και επικοινωνίας που προϋποθέτει μεταξύ άλλων τον περιορισμό του χαρακτηρισμού «απόρρητο» και την κατάρτιση των μοнопωλών και ολιγοπωλών πληροφορήσεων.

4. Την ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας και της πολιτιστικής δραστηριότητας για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα της κοινωνίας της πληροφορικής και ο καταγιγμός με πολιτιστικά προϊόντα άλλων χωρών.

5. Τον προσδιορισμό μιας νέας ισορροπίας ανάμεσα στις ανάγκες της οικονομικής ανάπτυξης και της προστασίας του περιβάλλοντος, με αύξηση δαπανών και ιεράρχηση προτεραιοτήτων.

6. Τον έλεγχο των οικονομικών εξελίξεων με διοχέτευση πόρων στις επενδύσεις, αποτελεσματικότερη φορολογική και νομισματική πολιτική, αντιμονοπωλιακά μέτρα και αξιοποίηση των διεθνών διασυνδέσεων της πολιτείας.

Νέα πολιτική

7. Μια νέα πολιτική για την εργασία με κύρια επιδίωξη την εξασφάλιση της απασχόλησης και τη συμμετοχή των εργαζομένων στις αποφάσεις της επιχείρησης και την αύξηση της παραγωγικότητας.

8. Την αποτελεσματικότερη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης με αξιοκρατικές επιλογές του προσωπικού και την καταπόλεμηση της αδράνειας και συντηρητικής νοοτροπίας των υπαλλήλων.

9. Μία εξωτερική πολιτική, η οποία εκτός από τους γνωστούς στόχους, επιδιώκει τον περιορισμό της οικονομικής εξάρτησής μας.

10. Μία πολιτική αλληλεγγύης απέναντι στα στρώματα και τις ομάδες, που περιθωριοποιούνται από τις οικονομικές εξελίξεις.

Η εφαρμογή της σοσιαλιστικής εκσυγχρονιστικής πολιτικής, θα επιτρέψει να αντικατασταθούν οι μη εκπληρωσιμες αναμονές της θεωρίας με ένα σοσιαλισμό πράξης, ο καταναγκασμός των δογματικών λύσεων, με ένα σοσιαλισμό ελευθερίας και οι συνεχώς διαψευδόμενες προσμονές με ένα σοσιαλισμό ελπίδας.